

V E N D I M “NË EMËR TË REPUBLIKËS”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Sabri Rrapi,	Anëtar i“ “
Zija Vuci,	Anëtar i“ “
Alfred Karamuço,	Anëtar i“ “
Kristofor Peçi,	Anëtar i“ “
Kujtim Puto,	Anëtar i“ “
Sokol Sadushi,	Anëtar i“ “
Hajredin Fuga,	Anëtar i“ “

me sekretare Arbenka Lalica, më datat 29.05.2000 dhe 05.06.2000, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.43 Akti që i përket:

KËRKUESE: BASHKIA E TIRANËS, e përfaqësuar nga juristja Dhurata Çupi, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

1. KUVENDI I SHQIPËRISË, në mungesë.
2. KËSHILLI I MINISTRAVE, në mungesë.
3. MINISTRIA E KULTURËS, RINISË DHE SPORTEVE, e përfaqësuar nga Irena Dule dhe Ervin Treza, me autorizim.

O B J E K T I

Shfuqizimi i nenit 9 të ligjit nr.8578, datë 10.02.2000 “Për Teatrin”.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin e nenit 49 të ligjit “Për Teatrin.”.

Shkelet pavarësia dhe autonomia e pushtetit vendor të sanksionuar në nenet 13,113 e vijues të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë.

Shkelen dispozitat e ligjit nr.7572, datë 10.06.1992 “Për organizimin dhe funksionimin e pushtetit lokal”, nenet 1,3,14 etj.

Godina e Teatrit të Kukullave ka qenë dhe është në varësi të pushtetit vendor, që është administruar dhe mirëmbajtur nga Bashkia.

Gjatë gjykimit, pala kërkuese shtoi se Teatri i Kukullave është administruar nga Bashkia e Tiranës, në bazë të Vendimit të Këshillit të Ministrave nr.350, datë 10.08.1992 “Për mënyrën e klasifikimit të ndërmarrjeve shtetërore në kombëtare dhe lokale”, si dhe Udhëzimit përkatës të Këshillit të Ministrave nr.6. të vitit 1992, akte këto që nuk janë shfuqizuar dhe se neni 49 është shtuar në ligj në mënyrë arbitrare dhe pa u marrë mendimi i Bashkisë së Tiranës dhe komunitetit artistik.

GJYKATA KUSHTETUESE

pasi dëgjoi përfaqësuesen e palës kërkuese që u shpreh për pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e Ministrisë së Kulturës, Rinisë dhe Sporteve që u shpreh për rrëzimin e kërkesës dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N

Shkaqet e parashtruara nga pala kërkuese për shfuqizimin si antikushtetues të nenit 49 të ligjit nr.8578, datë 10.02.2000 “Për Teatrin”, nuk qëndrojnë dhe për rrjedhojë kërkesa duhet rrëzuar.

Teatri i Kukullave Tiranë, sikundër pranohet edhe nga vetë pala kërkuese, është pronë publike që është lënë në administrimin dhe varësinë e Bashkisë së Tiranës. Në bazë të nenit 49 të ligjit “Për Teatrin”, godina dhe infrastruktura e Teatrit të Kukullave shndërrohet në Qendrën Kombëtare për

Fëmijë, në varësi të Ministrisë së Kulturës, Rinisë dhe Sporteve. Ky veprim i kryer me akt të organit kompetent shtetëror, që kalon një objekt nga administrimi i pushtetit vendor në administrim të një organi qendror, nuk vjen në kundërshtim me Kushtetutën e Shqipërisë, sepse nuk ka cënuar autonominë vendore, në kuptim të nenit 13 të Kushtetutës dhe të Kartës së Autonomisë Vendore. Sipas nenit 3 të Kartës së Autonomisë Vendore, në të cilën përkufizohet koncepti i autonomisë vendore, bashkësitë vendore ushtrojnë të drejtat për të rregulluar dhe për të drejtuar brenda ligjit, nën përgjegjësinë e tyre dhe në të mirë të popullsisë së tyre një pjesë të mirë të çështjeve publike. Në rastin konkret, kalimi i të drejtës së administrimit nga pushteti vendor në atë qendror është bërë me ligj dhe në të mirë të përgjithshme, pra të ndryshimit të funksionit të këtij institucioni, siç tregohet në nenin 48 të ligjit “Për Teatrin”, që Teatri i Kukullave shndërrohet në Kompaninë Teatrore Shtetërore Qendrore e Teatrit Kombëtar për Fëmijë. Edhe në vështrim të nenit 4 pikat 1 e 4 të Kartës së Autonomisë Vendore, kompetencat e bashkësive vendore caktohen nga Kushtetuta dhe ligji e mund të kufizohen vetëm brenda ligjit, ashtu sikurse është vepruar edhe në rastin konkret.

Duke u parë problemi në këtë këndvështrim, nuk ndodhemi para shkeljes së parimit të autonomisë vendore, siç pretendohet nga pala kërkuuese dhe për rrjedhojë nuk ka shkelje të karakterit kushtetues. Përsa i përket kërkesës për papajtueshmëri të nenit 49 të ligjit “Për Teatrin” me ligjin nr.7572, datë 10.06.1992 dhe Vendimin e Këshillit të Ministrave nr.350, datë 10.08.1992, ajo nuk është në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, duke u bazuar në nenet 131 dhe 134 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë si dhe nenin 72 të Ligjit nr.8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

V E N D O S I:

Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Tiranë, më 24.07.2000
Nr.34 i Regj. Themeltar.
Nr.45 i Vendimit.